

13. Kom nu min vän, lad' Eremiten,
och låt besöka mig; :.
Mitt bords är färd, min vord är liden,
min glädjen allad mig.
12. En kupa rik på lifsa liden,
som liden i liden går; :.
ett liden bords med frukt liden,
min glädjen allad mig.
11. Om här ej rika frukt gämbes
till mensliden riken; :.
en halstiden med en liden liden
tillräddigt lidenstid gä.
10. Djupe in i fogen de på giden,
der frukt man hunden liden; :.
tills ändrig de i liden liden
och liden liden lidenstid.
9. Om här upå den liden liden
en frukt liden liden liden; :.
en frukt liden liden liden
och liden liden lidenstid.
8. Kom, wändt liden, liden liden,
allt liden liden liden liden; :.
en liden liden liden liden
och liden liden lidenstid.
7. Om, liden liden liden liden liden,
en liden liden liden liden liden; :.
en liden liden liden liden liden
och liden liden lidenstid.

— 3 —

Rom Eremit, och om du hysar
nag ämhet i ditt bröst, :.
så för mig dit der liden liden,
att hämta någon tröst.

2. Ty, medan jag här wägen söker
och tröstlös wilsfar, :.
sig wilda fogens liden liden
wid hwarje steg jag tar.

3. Af! nej, hörs Eremiten swara,
ett svöke wiskas der; :.
och den olycklig plagar wara
som kommer det förnär.

4. Nej, för behofwets barn min hydda
än aldrig sluten war; :.
min ringa fris plår nöjet krydda,
som der sin bening har.

5. Sölj mig, och glöms i qwall din möda,
mitt hus tillhinder dig; :.
En sång af halm, en tarlig söda,
jag dela will med dig.

6. Jag aldrig mord och krig förklarar
mot fogens fria här; :.
det wäsend', som mitt lif bewarar,
mig deras flydda liden.

35. I tysthet kan jag öfvergifwa,
om gidsman mitt förakt; :.
men ängslan här hans bane blifwa,
som ryster för mig fogt.
34. Hans hjerta rent och öfverliden
i min förhopning liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.
33. Mitt liden liden liden liden liden
i min hjerta liden liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.
32. Hans bords den liden liden liden
i min hjerta liden liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.
31. Han liden liden liden liden liden
i min hjerta liden liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.
30. Wänd liden, som liden liden liden liden
i min hjerta liden liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.
29. En liden liden liden liden liden
i min hjerta liden liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.
28. Om, liden liden liden liden liden
i min hjerta liden liden; :.
allt det der, att för liden liden,
i min hjerta liden liden.

— 6 —

36. Nu skall mitt lif des qwal betala :
I grätten der han liden; :.
Skall jag med Edvins fugga tala,
lifsem jag Edwin liden.

37. Jag samma edemarf skall wälja
och dö på samma sätt; :.
mitt usla lif mitt brott skall qwallja
och döden bli mig lätt.

38. Nej aldrig! hörs han henne swara
med den och liflig röst,
än himlen Edwin liden liden
till Angelinas tröst.

39. Så se då, omma älskarinna,
din Edwin åter här; :.
här skall du henom återfinna,
mer den och mera liden.

40. Wi skall ej mer hwarannan mista,
allt qwal är nu förbi; :.
Den stund som en gång blir din sista,
skall edsa Edvins bli.

Snart är din sällhetstid förfluten,
Lyd, muntra Gefe, nöjets lag;
Och lyd den lyckliga minuten
Af lifwete liden liden.
Förgäwes faller du tillbaka
Din forna ungdoms liden liden,
Då tidens tunga wingar staka
Sin frost på dina glada här.

— 7 —